

Eru fakfelagsleiðararnir í ordan?

Slakta Javnaðarflokkkin - og fáa borgarligt landsstýri

- Eydnast tað nøkrum fakfelagsleiðarum at slakta Javnaðarflokkkin, eru rásin traðkað fyrri einum borgarligum landsstýri. Tá er lagað manni at seta lönir niður við lóg, at leingja arbeiðsvikuna, at føra inn privatakolmunismu. Tá fara vit rættuliga at kenna stættarmun í Føroyum.

Sjálvandi kunnu nakrir fakfelagsleiðarar verða illir inn á leiðandi javnaðarfólk, men er prísurin ikki ov høgur, um løntakararørslan skal syndrast.

Okkara ábeitan er tí á fakfelagsleiðarar: Komið heldur og gerið tykkara ávirkan galdandi í Javnaðarflokkkinum - Við at mæta á fundum, luttaka á uppstillingarfundum, so eru nógv betri møguleikar at ávirka politikkinn

Persónar eru bara leikmenn - ikki hugsjónir. MINNIST TIL TAÐ!

Nú hevur ligið á ljóði, at fakfelagsformenn ætla at stovna flokk - ein arbeiðaraflokk. Tað kann vera skiljandi, at teir eru misnøgdir við førdra javnaðarpolitikkin. Men vit halda kortini, at tey skulu hugsa seg væl um, áðrenn sitlað verður upp.

Fyri tað fyrsta kunnu vit spyrja, hvat endamálið er við slíkum lista?

Er tað at fáa førdan ein løntakarapolitikk? Helst verður tað svarið. Men spyrja vit so, hvørjar

veljarar listin fær? So verður svarið helst, at listin fer at taka veljarar frá javnaðarflokkkinum. Onkur vil kanska siga, at tað ger als einki, tí Javnaðarflokkurin førir fólka-flokspolitikk. Men hetta er ov stuttstykki. Sjálvandi kunnu vit siga, at ið tey eru sett undir umsitning? - Og afturat tí - hævdu vit havt eitt borgar-

ligt landsstýri, so hevði umskipanin av samfelagnum verið øðrvísi - og avgjørt ikki til fyrimuns fyri fakfelaginum - hugsjóð bert um uppskotið um lönar-niðurskurð og krøvini sum arbeiðsgevararnir/Fólka-flokkurin nú koma við!!!

Sum nú er, eru 10 tingmenn valdir á vinstra-veinginum í føroyskum politikki. Hetta er 31.5% at tingmonnum. Væntast kann, at Javnaðarflokkurin minskar - kanska munandi. Men skulu tær

atkvøðurnar, sum eftir verða býttast millum Javnaðarflokkkin og ein fakfelagslista, so er illa avstað-farið. Tá kundi hent, at hesir báðir listar bert fing-u triggjar ella fyra ting-sessir í part. Hvat er tá vunnið? - Jú, javnaðarflokkurin er »hevndur«, men hvat er tá hent løn-takararørsluni? Hon verður »out« í føroyskum politikki. Tá fara teir borgar-ligu ótálmaðir at ráða fyrri borgum, og tá er lagað manni hjá teimum at seta

lönir niður við lóg, at leingja arbeiðsvikuna, at forverra arbeiðsviðurskiftini og annars seta øll ó-hugsandi tiltøk í verk, so teir aftur kunnu føra privatakolmunismu.

Tá fara vit rættuliga at kenna stættarmun í Føroyum.

Tað er bæði naivt og tápuligt at halda, at teir borgarligu fara at lurtu meiri eftir løntakarunum!

Vit skulu eisini minnst til, at Fólkaflokkurin, Sambandsflokkurin og Føroya Arbeiðsgevarafelag ganga í somu brókum. - Tá teir koma til ræði fara vit rættuliga at kenna koyrilin.

Nú ljóðar alt so gott, tá tosað verður um fríu marknaðarkreftum.

Nógv halda kanska, at tær koma at bjarga heimilum - men har fara vit skeiv. Um marknaðarkreftirnar ikki verða tálmaðar, fara tær at forkoma okkum. Frítt spæl við pengum kemur ikki at bjarga nøkrum samfelag. Men sum løntakaraflokkur, so eiga vit at stýra marknaðarkreftunum.

Tí ein innilig áheitan á fakfelagsfólk: Komið heldur og gerið tykkara ávirkan galdandi í Javnaðarflokkkinum. Við at mæta á fundum, luttaka á uppstillingarfundum, so eru nógv betri møguleikar at

ávirka politikkin. Sjálvandi eru eisini borgarlig fólk í fakfelagsrørsluni - og hjá teimum eru tað sjálvandi eitt aðalmál at fáa ein fakfelagslista - at knúsa Javnaðarflokkkin.

Sjálvandi kunnu onkrir persónar innan fakrørsluna vinna Atla Dam, Maritu Petersen, Tummasi Arabo ella Jóannesi Ejdesgaard neisur við at knúsa Javnaðarflokkkin, men er prísurin ikki ov høgur, um hetta skal syndra løntakararørsluna?

Ungdómurin hevur krav upp á eitt trygt samfelag. Uppgávan er at tryggja uppvaksandi ættarliðnum góð kor, ikki at senda teimum rokningina fyri marglætið frá 80'um. Latið okkum tí í felag ávirka Javnaðarflokkkin til at føra sunnan og góðan løntakarapolitikk. Ein politikk, ið gagnar øllum landsins borgurum, ein politikk, ið javnsetur allar borgarar landsins, ein politikk, ið ikki ignorerar nakran, hvørki fakfeløg ella arbeiðsgevarafeløg. Ein sunnan og góðan politikk. Latið ikki persónligt stríð knúsa vinstraveingin í føroyskum politikki - leggið tykkum í geyma:

Persónar eru bara leikmenn - ikki hugsjónir...

SU

at úr skúlunum, sum einki hevur at fara til.

Tí er neyðugt, at vit fara at arbeiða fyrri

- *eini ungdomstrygd, sum kann veita øllum ungum eitt arbeiðs- ella undirvísingartilboð*

- *at fólk kunnu fara í farloyvi - við lön (ALS-stuðli) so onnur sleppa inn á arbeiðsmarknaðin*

- *at vit fáa sett pensjónsaldurin niður*

- *at fólk kunnu undanpensjónerast (»förtidspensjónerast«) fyrr*

- *at vit býta arbeiðið javnari millum fólk*

Neyvan ES-límaskapur

Men tað eru stórmál fyrri framman. Eitt, sum føroyingar skulu taka støðu til, er ES-málið. Eingin flokkur hevur rættuliga viðgjørt henda spurning. Hóast Sambandsflokkurin sigst hava tikið støðu, so eru ikki øll (eisini organiserað) sambandsfólk so samd. Orsøkin

man heldur vera, at sterki maðurin í flokkinum eigur at virki, hvør's framtíð er treytað av ES-límaskapi, ella einki betri avtalu við ES.

So spinklum grundarlag skulu vit ikki taka støðu út frá. Men vit í SU siga ikki nei til ES bara fyrri at siga nei. Eins og allir aðrir flokkar, hava vit verið, og eru framvegis ímóti føroyskum límaskapi. Men vit vilja fegin kanna hesi viðurskifti til botns - og tað ætla vit at gera í nærmastu framtíð saman við Javnaðarflokkinum. Púra greitt er, at vit mugu kenna fyrimumir og vansar áðrenn vit taka støðu. Vit mugu vita, hvat vit skulu lata og hvat vit fáa. Men frammanundan kunnu vit nokso sannførd siga, at avgerðarrettur okkara verður heilt órtuliga lftil - nógv minni enn vit kunnu fmynda okkum - og hetta kemur at viga tungt í avgerð okkara.

Samstundis er greitt, at avtalan, ið nú er galdandi,

ikki er nóg góð. Hon má og skal broytast. Skulu vit hava eina handilsavtalu, so skal hon vera galdandi á sama hátt fyrri báðar partar!

Almenna skal við í ALS

Men tað eru sanniligi onnur mál, ið skulu loysast. Eitt teirra er arbeiðsloysisskipanin. Núverandi støða er ótøl-andi Ja - tað er beinleiðis forkastiligt, at tey arbeiðstøku verða brúkt sum kastiblokkur.

Okkara greiða støða er, at landsstýrið skal beinleiðis gjalda til skipanina, tí arbeiðsloysi er ein samfelagskreppa, sum landið eigur at vera við til at gjalda. Men landsstýrið skal so sjálvandi eisini hava samsvarandi medavgjerðarrett.

Kunnu ikki lata ungdomin bløða

Onnur mál, ið loysn skjótt skal finnast á, er ein loysn fyrri uttanlandsskuldina. Tað ber »simplu« ikki til, at

komandi ættarlið skulu bløða fyrri ovumýtslu í 80'unum - her skal loysn finnast. Tiltøkini at bjarga sethúsaáðranum hava ikki verið nóg góð - her mugu vit finna bleytari loysnir.

Sum tað gongur nú, er vandi fyrri, at vælferðarsamfelagið fer fyrri bakka - og tað má ikki henda.

Korta knúsa nei!!!

So er tað borgarliga uppskotið um lönarlækking:

Vit fara ongantíð at gódtaka ella taka undir við einum so ørum uppskoti, sum teir føroysku borgarligu politikararnir eru komnir við. At lækka lönir 40% við lög er pára etandi ørt! Uppskotið loysir onga búskaparkreppu, men hjálpir nøkrum lögtingsmonnum, sum eiga nøkur virki. Tá sleppa teir at gjalda minni í lön til arbeiðsfólkið, men hava betur ráð at flotta sær í finum blonkum dýrum bilum o. s. fr.

Hinvegin, so førir lönarlækking við sær,

- *enn størri sosialan ó-javnað*
- *økta fólkaflýting av landinum*
- *at vit fáa ein kolonormann stættarmun.*

Eitt samhaldsfast samfelag

Endamálið við framtíðarpolitikkinum er at gera tað liviligari í Føroyum. Tað skal gerast liviligari hjá øllum fólkinum - øllum aldursbólum. Vit mugu steðga stóru fólkaflýtingini - vit skulu ikki góðtaka at fjórði hvør okkara er uttan arbeiði. Høvuðsmálið í politikki okkara er at skapa eitt rættvísari samfelag, har samfelagsvirkini verða býtt javnari millum fólk.